

פר' תזריע
תשפ"ה
תורה ס"א
גליון מס': 11

מהחברים

מתחברים יחד לתורה הזמנית

היכל הגזונים

יש לך אמונת חכמים?

תורה ס"א חדי רבי שמעון

עוד לפני שנצלול כולנו בחודשים הקרובים לתוך מעמקי תורה ס"א, רגע אחד לפני, ראוי שכולנו נתעכב על נקודה מאוד יסודית, שדווקא מרוב פשטותה חובה עלינו לשננה שוב ושוב. כבר בשורות הראשונות של התורה, רבינו נותן פירוש חדש ומהפכני למושג 'אמונת חכמים'. אמונת חכמים אינה רק להאמין שהחכמים והצדיקים מוסרי התורה בכל הדורות העבירו תורה אמיתית מהשמים אלינו, דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו, אמונת חכמים כוללת בתוכה נקודה מאוד הכרחית וחשובה בכל פעם שאנו ניגשים בכלל ללימוד התורה. אמונת חכמים זה להאמין שבכל לימוד, מכל סוג שהוא, ובעיקר הלימוד בכל סוג של ספר השייך לתורתנו הקדושה, בכל לימוד כזה, כל אחד ואחד, אני ואתה וכל מי שאנחנו מכירים, יכול להוציא לעצמו הנהגות ישירות ומשפטי אמת מתוך מה שלומדים. ואם זה נשמע לכם פשוט מידי, כדאי שנשנן לעצמנו שוב את אותו משפט ונבדוק כמה אנחנו מאמינים בו בכל ליבנו.

"אני מאמין, שכל יהודי, אני וחברי וכל מי שאני מכיר, יכול דרך לימוד בספרים הקדושים, להוציא לעצמו הנהגות ישרות, עצות, משפטי אמת, בין אם הוא תלמיד חכם גדול ובין אם הוא יהודי פשוט". ישאל השואל, הלא רבינו אומר שאת זה אפשר לעשות רק כאשר יש לאדם 'אמונת חכמים', אף אנו נענה ונאמר, אך זהו התנאי היחיד, אבל באם יש לאותו יהודי אמונת חכמים, אומר לו רבינו הקדוש שבוודאי יש בכוחו להוציא לעצמו הנהגות ישרות ומשפטי אמת מכל מה שהוא לומד, ואין זה משנה באיזה מדרגה הוא עומד.

בעצם, יש סברה חזקה לומר, שהתורה הראשונה איתה צריך ללכת בכל ספרי רבינו הק' היא תורה ס"א. משום שאם הולכים עם תורה, אבל נעדרת מאיתנו האמונה הבסיסית, שכל אחד מאיתנו צריך ויכול להוציא לעצמו, מכל הלימודים שלומד משפטי הנהגות ישרות, אזי הוא נמצא בסכנה גדולה של פגם אמונת חכמים. ובתרגום לשפה פשוטה ועכשווית: אם חסרה בנו האמונה שמתוך הלימוד בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, יש בכוחו של כל אחד, לתת לעצמו עצה ולהאיר כל פינה בתהפוכות החיים, ובכל ספק שמתעורר לו בחייו האישיים, יש לו ספר ורבי שמדריכים אותו מה וכיצד לעשות, אנחנו רחוקים מאוד מלימוד התורה באמת. תורה ס"א היא בעצם כמו הקדמו, שבה אנו לומדים את הצורה והדרך, בה עלינו לגשת ללימוד הספר ליקוטי מוהר"ן ולכל ספרי רבינו הקדוש. אמונה ובטחון איתנים, שבוודאי כל אחד יכול להחיות את חייו באור חדש, מתוך הלימוד בספרים אלו.

יש מעטים (אולי פעם היו יותר), שעדיין מטילים ספק בכך שכל אחד יכול לפתוח את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, להתחיל ללמוד ולהתחיל לחיות... יש כאלו שעדיין אינם מאמינים, שגם בחור או אברך צעיר יכול לשנות את החיים שלו לגמרי, למלא אותם בדעת אחרת בכל שעה ביום, על ידי התקשרות ודבקות אמיתית בספר הקדוש הזה.

אבל היום נעשה ברור ובהיר יותר מתמיד, אצל רובא דרובא, שכל מי שרוצה, יכול לבוא וליטול את הכתר תורה המונחת בקרן זוית. כל אחד שיצטרף עכשיו ויתחיל עם אלפי הלומדים, שטוענים את הטעם הערב של הליכה עם תורה ולימודה בעיון מידי יום, בוודאי לא יפסיד. ולא זו בלבד, אלא עד מהרה יתמכר אף הוא לעונג הצרף, שהוא מנת חלקו של כל מי שנמנה ומתחבר בחבורה אחת, בבחינת "אנן בחביבותא תליא מילתא", יחד עם כל לומדי התורה הזמנית בעיון.

קנה לך חבר

בורים לומד תורה.

הלב שלו היה מלא ברצון עז להתקרב ליהדות, פשוט השתוקק לכל מילה של תורה, של קדושה. ממש אהבתי אותו.

בורים עלה מרוסיה לאחר עשרות שנות כפירה, וכשגילה את היהדות עט עליה כצמא במדבר שמצא באר מים. השקיע חודשים ארוכים בלימוד השפה, ומיד נכנס לבית מדרש לקירוב ללומדי גמרא.

מגיד השיעור הרצה בשטף על 'שנים אחוזין בטלית', ובורים ישב מרותק. בידו החזיק עט ופנקס, מני וגמור עימו שבתוך כמה ימים כבר יידע ללמוד גמרא. כל מושג חדש שהוא שמע נכתב לאלתר בפנקס. לאחר השיעור ירר מה פשר המושג.

אבל העניינים הסתבכו, בוריס התקשה בשפה ובעיקר במושגי הגמרא מחדשים לעולמו, הוא לא הבין מדוע שנים אחוזים בטלית, הרי כל אחד צריך להתעטף בה לבד...

אלפי המעיינים בתורה הזמנית, כבר למדו והפנימו שהתורה של רבינו נושאת בכנפיה את כל הרפואות התחלואי היצר והעצות לכל מצבי החיים. בתורה כ"ג יש עצה איך לשמוח, בתורה ב' רואים את הטוב בימים האפלים, בתורה ע"ג טעם של תפילה, ובתורה נ"ו התגלו עולמות חדשים בתוך ההסתרה, ועוד...

אבל לפעמים יש תורות כמו תורה ס"א, שם עלולים להרגיש ממש כמו 'בוריס'...

בהתחלה רבינו מלמדנו שצריך להוציא משפטי הנהגות שזה עוד מובן גם למי שאינו בקי במושגים מופשטים, אחר כך זה מתחיל להסתבך עם ה'עשנים', אחר כך עוברים למפורסמים של שקר, ולגירוש מארץ ישראל, שזה באמת דברים חשובים, אבל לפעמים אני לא מבין בכלל כיצד זה קשור למה שעובר עלי עכשיו.

אבל... כשרבינו עובר לסוד העיבור, גלגלים, מזלות, אנו מתנתקים לגמרי לפחות כמו 'בוריס'...

חזקים עלינו דברי מוהרנ"ת:

"אין שום דבר מצוה וקדושה ועצה טובה הנצרך לכל אדם שבעולם בכל דרגא ודרגא שלא יזכר בספר הזה. הוא מדבר מכלליית הכל. כולל כל הדרגות של כל אדם, קטן כגדול. כל אחד ואחד לפי מקומו ומדרגתו באותה השעה. מהגדול שבגדולים עד הקטן שבקטנים..."

אם כך, ברור שהעשנים קשורים אליי ממש, למה שאני עובר ברגע זה, כך גם סוד העיבור, וכך גם הגלגלים והמזלות.

נתייגע ונחתור, למצוא את התרופה הנעלמת בתוך דבריו הקדושים. נזכור שכל משפט קשור לכל אדם ולכל זמן. קטן כגדול.

מורבת מחובבים' ש"י אט"ל בתורתו

פשט התורה

ביאור משולב שזוהי לכל נפש

אות א

התורה נפתחת בצייט דברי רשב"י בפתיחת האידרא, אותם רבינו יבאר כדרכו בסוף התורה ובהם יליבש את כל השגות המאמר. דברי רשב"י מתייחסים לאופן הלימוד והגילוי של סודות התורה בשמחה ובאהבה בין החברים ויבוארו לקמן בסוף התורה.

חדי רבי שמעון ואמר "ה' שמעתי שמעך יראתי" אמר התם יאות הוי למדחל וכי' (שם באידרא נשא דף קכ"ח):

[א] על ידי אמונת חכמים שמאמין שכל דבריהם ישרים וממוצעים, ונצרכים לעולם אף שאינו מבין טעמם, יכולין להוציא משפטנו לאור, דהיינו להוציא מכל הלימודים שלומד משפטים והנהגות למעשה.

פי מידת המשפט הוא עמוּדא דאמצעייתא, שהיא ספירת התפארת העומדת בקו האמצעי בין החסד שהוא בצד ימין ובין הגבורה והדין העומדים בצד שמאל - היינו שההליכה בדרך המשפט היא בחינת דרך המצוה בעבורת ה' ובכל דרכיו, שאינו נוטה לימין ולשמאל דהיינו חסד ודין. וזה הטעם שזוכין למידה זו על ידי אמונת חכמים, משום שאמונת חכמים הוא גם דרך ממוצעת בין ימין לשמאל, בבחינת מה שנאמר בעניין אמונת חכמים (דברים י"ז): "כי יפלא ממך דבר למשפט וגו', וקמת ועלית אל המקום וגו', ובאת אל הכהנים הלויים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם וגו', לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" - הרי שדבריהם הם דרך הממוצע שאינה נוטה לימין ולשמאל. ועל כן, בגלל שדבריהם היא בחינת דרך הממוצע, על ידי זה יוצא המשפט שהאדם שופט את דרכיו, באופן ברור כפ"ל, דהיינו שהמשפט יוצא מחושך לאור בבחינת: משפט יאמתי.

עתה רבינו מבאר יותר מהו עניין המשפט שצריך להוציא לאור בדרך הממוצע שאינה נוטה לימין או לשמאל:

הינו, פי כל הלימודים דהיינו בכל חלקי התורה, שהאדם לומד הן על ידי רב והן לבד, צריך ללמד באופן שקבל ויוצא מהם משפט יאמתי מסקנות אמיתיות ונכונות, שלא יהיה בבחינת משפט מקל - משפט מעוות. דהינו, שקבל וילמד מכל הלימודים שלומד בכל צורה שבה שייך לימוד, משפטי הנהגות שידע אידך להתנהג למעשה בכל עניין בחייו, הן הוראות ולימודים שמוצא לעצמו משפטים והנהגות, הן לאחרים שמתנהגים לפי דעתו שהם תלויים בו

כמו תלמידיו או בני ביתו, כל אהד ואהד כפי בחינתו כפי הממשלה והקבוצה שיש לו, הן לרב או למעט, דהיינו שיש מנהיגים גדולים שמנהיגים נשמות רבות והם צריכים להוציא משפטי הנהגות להרבה נפשות, ויש כאלו שיש להם הנהגה מועטת על בני ביתם או מעט תלמידיהם, ויש כאלו שאין להם הנהגה על אחרים אלא רק על עצמם - וכל זה זוכין על ידי אמונת חכמים שמאמין בגדולים ממנו, שהוא בחינת: "לא תסור" וכי' שהיא דרך האמצע, ואז יוכל להוציא משפטי הנהגות ישרות לעצמו ולאחרים, בבחינת משפט יאמתי, שאינו נוטה לימין ושמאל כפ"ל:

עתה רבינו מרחיב לבאר מה קורה כאשר אין לאדם אמונת חכמים:

אבל כשפוגם באמונת חכמים דהיינו שכאשר אינו מבין דבריהם, אזי אינו מאמין בהם, אזי נודן ביגיעת בשר הינו במוותרות דהיינו שמתרבה אצלו כל הפסולת בגוף שהיא בבחינת מותרות הגוף, כי ריבוי הפסולת היא תוצאה של יגיעת הגוף יותר מהרגיל. כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה על עונשו של הפוגם באמונת חכמים (ערוכי כ"א): 'הלוצע על דברי חכמים נדון בצואה רותחת', כמו שכתוב: 'ולתג הרבה יגיעת בשר', חז"ל דורשים את הלשון 'לתג' מלשון 'לעג', שמי שלועג על דברי חכמים שהוא פגם גדול מאוד באמונת חכמים, אזי נודן בכך שגופו מלא בפסולת וטינופת ממש שהיא מותרות הגוף, והוא - דהיינו העונש הזה, הוא מסוג העונשים שהם מדה כנגד מדה שהעונש מודו ושקול כפי הפגם, כי הוא אינו מאמין בדבריהם ומלעיג עליהם, וזה משום שדבריהם של החכמים הם אף למותר אצלו, כי בעיניו הם אינם מועילים לאדם ועל כן הם מיותרים, על כן נודן במוותרות שגופו מתמלא בדברים מיותרים ואינם נצרכים שהופכים לפסולת.

עתה רבינו קושר את העונש ב'מותרות', לכך שהמשפט יוצא מעוקל ולא ברור:

וכל המשפטים שהאדם שופט ומסיק מסקנות, שהם הנהגות היוצאות לו מהלימוד, הן באים מן המוח, בבחינת מה שכתוב במשפט שלמה הידוע של שתי הנשים שבאו לפניו והתווכחו למי שייך הילד החי, שאחרי שיצא המשפט ברור כתוב (מלכים א' ג'): 'וייראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלקים בקרבן לעשות משפט', הרי שראויים שהמשפט תלוי בחכמה שהיא במוח, והמוח הוא פועל ומתפקד לפי המון שהאדם

אוכל.

וכשהגוף נקי ממאכלים מיותרים שהופכים לפסולת, אזי המוח ברור ולא מבלבל, ואזי יכול להוציא משפט יאמתי הנהגות ישרות בכוח המוח והחכמה. אבל לעומת זאת קשודן במוותרות שגופו מלא בפסולת מיותרת על ידי פגם אמונת חכמים כפ"ל. אזי עולים מאיברי העיכול עשנים שהם כמו אדים סרוחים של הפסולת אל המוח, ומערבבים ומבלבלין דעתו כמו שגורמים לחושך שמחשיך את שכלו, ואזי אינו יכול להוציא מלימודיו משפט יאמתי, ואזי יוצא משפט מקל ולא ישר. בבחינת מה שכתוב בנבואת חבקוק שטען לפי השי"ת שאין כוח לראות את המשפט המתוקן שבעולם מחמת הצלחת הרשע (חבקוק א'): "פי רשע מקתיר את הצדיק על פן יצא משפט מקל", הינו על ידי שהעשנים סרוחים שהם בבחינת רשע המוזכר בפסוק, מסבבין ומקפיין המוח, שהוא מצד עצמו בבחינת 'צדיק', ומבלבלין אותו, על ידי זה יוצא משפט מקל גם אם האדם מצד עצמו הוא צדיק, בבחינת מה שכתוב אצל אומות העולם שאין להם כוח להוציא משפטים ישרים משום שהם בבחינת (תהלים קמ"ו): "משפטים כל ידעום", הינו בלבול המוחין ולכן יוצא המשפט מעוקל ומעוות:

ודאג האדומי, הגם שהיה תלמיד חכם גדול מאוד וראש הסנהדרין, מכל מקום על ידי שלמודו היה מבחינת אלו המותרות מחמת שפגם באמונת חכמים, בבחינת הנאמר בדואג בעת שדוד המלך ברח משאול והגיע אל המשכן בנוב עיר הכהנים (שמואל א כ"א): "וַיִּשֶׁם אִישׁ מֵעַבְדֵי שָׂאוּל נֶעְצַר לִפְנֵי ה' וַיִּשְׁמוּ דוֹאֵג וְכוּ', וּפְרָשׁ רִשְׁ"י: 'עוצר עצמו וכי' לעסק בתורה, ועל פי פשט הכוונה שהוא התעכב במשכן ה' לעסוק שם בתורה, אבל רבינו מבאר על פי האמור לעיל שהעצירה היא מלשון 'עצירות' של הפסולת בגופו, כי למודו בתורה היה מבחינת עצירות בחינת מותרות שבלמוד בעצמו. על ידי זה שכך היה לימודו תמיד מבחינה זו, לא היה מוציא מלימודו משפט יאמתי רק משפט מקל ומעוות. ועל כן היה דן עוד קודם לכן בתחילת מלחמתו של דוד בפלישתים, שאין דוד ראוי לבוא בקהל", משום שהוא בא מזרע מואב ועמון (במות ע"ז), והקשה על דברי שמואל ובית דינו שדרשו 'מואבי ולא מואבית, עמוני ולא עמונית, וזה שהגיע למסקנה זו, היה על ידי שלמודו היה ממוותרות כפ"ל, ועל כן דן את דוד במשפט מעוקל".

ח. לכאורה יש להקשות שרבינו בא להביא אסמכתא וראיה לדבריו שהמשפטים מקורם במוח, אך מהפסוק מבאר שהמשפטים הם כביכול מהמעיים, כמו שכתוב שחכמת אלוקים 'בקרב', ועיין היטב בדברי רבינו בסעיף זה שבאמת הא בהא תליא.

ט. מצד פשט מהלך התורה צריך לומר שפגם באמונת חכמים, אך יש לעיין באיזו בחינה היה הפגם שלו, האם בזה שהתווכח על פסק בית דינו של שמואל, או שמא מהות הפגם הייתה בבחינה אחרת של אמונת חכמים.

י. יש לעיין כיצד פשט הפסוק שבא לדבר כביכול בשבחו של דואג, מוסבר לפי רבינו באופן ההפוך ביותר.

יא. ואולי אפשר לומר שבכך שאמר שדוד אינו ראוי לבוא בקהל, הוא כביכול עשה אותו כמיותר ואינו נצרך לעם ישראל, בבחינת המותרות.

יב. צריך עיון מדוע רבינו הזכיר מכל הדינים המעוותים והמעוקלים של דואג, דווקא את זה שדוד לא ראוי לבוא בקהל, הרי לכאורה באותו עניין של הפסוק המוזכר בדברי רבינו על דואג שנעצר לפני ה', שם הוא דן את הכהנים של המשכן בנוב במוות. שהוא לכאורה משפט מעוקל גרוע יותר, ומדוע רבינו הזכיר את הדין שדן את דוד.

שדבריהם נוטים לימין ולשמאל, אסור לנו לנטות יותר מדבריהם. ד. אפשר שלשון רבינו מרמזת על לשון הפסוק בתהלים "משפטי ה' אמת", ועיין גם ברש"י שמות כ"ג ח'.

ה. ועיין היטב שמצד הפשט הפשוט האמונה נועדה לסייע בלימוד האישי והעצמאי, אך מצד שני אפשר שגם בעת שלומד מהרב צריך לקבל כוח ודרך להוציא מתוך הלימוד איתו משפטים ישרים והנהגות אמת, ודוק.

ו. לפי דקדוק דברי רבינו כאן יש להתבונן, שלכאורה מדובר באדם שיש תחתי כאלו התלויים בו ומתנהגים לפי דעתו, אך הוא בעצמו לא יודע בהכרח כל דבר כיצד להתנהג ומשום כך הוא עצמו צריך אמונת חכמים בגדולים ממנו, ואם כן מדוע כל אלו הקטנים ממנו אינם יכולים גם הם להוציא לעצמם משפטי אמת, וכאשר הם לא יידעו, יעלו גם הם לחכם הגדול מכולם וישאלו אותו ספיקותיהם. ובחידוד יותר, האם אלו האנשים התלויים בו אינם יכולים על ידי אמונת חכמים ללמוד בספרים ולהוציא הנהגות ישרות? ז. ועיין שם בגמרא שהקשו על כך שלשון 'לעג' הוא בע', ובפסוק כתוב 'לתג' בה', וצ"ע שם היטב כיצד כל דברי הגמרא קשורים לדברי רבינו היטב.

א. לשון זו מזכירה את לשון התפילה בתפילות ראש השנה, המתייחסת למשפט שה' דן את העולם בראש השנה. יציאת המשפט לאור, מסמלת את זה שאנו זוכים בדן ויוצא משפטינו לאור (כלומר, לטובה). אבל מתוך קשרי דבריו בסמוך, נראה שהוא מכוון את דבריו בעיקר על המשפט שכל אחד שופט את עצמו ואת דרכי הנהגתו. ולכאורה יש לומר שהמשפט ששופטים את האדם, והמשפט שהאדם שופט ומפלט את דרכיו, קשורים זה בזה.

ב. מקור הביטוי 'עמוּדא דאמצעייתא', נמצא ב'פתיח אליהו' בזהר הק' שם מובארים עניין הספירות ועמידתם בג' קווים. הקו האמצעי כולל בתוכו את ספירת הכתר, (הדעת), התפארת, יסוד ומלכות. האמצע של הקו האמצעי הוא ספירת התפארת, שהוא מיוזג ומיצוץ של כל הספירות שבצד ימין וצד שמאל.

ג. לפי הכלל החמישי יש לעיין היטב בקשרי כל הפסוקים שם לכל מהלך התורה. [1] מדוע שם הפסוקים כתוב לעלות אל הכהן רק כאשר יפלא ממך דבר למשפט, ולא צריך לשאול מלכתחילה כל דבר את החכמים. [2] מהי הסיבה לכך שהכהן והשופט צריך להיות במקום מיוחד, ומהו אותו מקום מיוחד. [3] לפי פירוש הפשט אין הכרח שדברי החכמים הם בדרך הממוצע, אלא שאף על פי

שיחת מתחברים

מדברים על התורה

נכון, אז בוודאי שגם השיחות והמעשיות שסביב המאמר, סביב התורה הם חלק בלתי נפרד מהתורה ולפעמים הם גוונים בתוכם הבנות והשגות בעומק התורה, שמתגלים רק באופן זה.

דוד: תוך כדי שאתה מדבר, אני חושב על זה שיש לי חיוך גדול לדברך ממקום אחר.

מאיר: נו אדרבה, אני ממש אשמח לשמוע...

דוד: יש מושג ידוע שנקרא 'רמזי הידיים', מושג שרבינו מדבר אודותם באריכות בתורה ז' ח"ב. רמזים שמועברים על ידי הרב לתלמיד, הם אינם נאמרים בפירוש, אבל הם מכילים בתוכם את ההשגות והמקיפים שהינם יותר גדולים ממה שנאמר, אם התלמיד יודע ומבין את רמז הידיים הוא יוכל להבין הרבה יותר טוב גם את מה שנאמר, וגם לקבל באופן אחר את הדברים שמרוב עמקותם ואריכותם לא יכלו לומר לו בפירוש.

למרות שהמושג 'רמזי הידיים' נאמר על תנועות שרבינו עשה בעת אמירת התורה, אבל יש הוכחות רבות לכך שגם כל הסיפורים והשיחות וכללות תחת ההגדרה 'רמזי הידיים'.

מאיר: זה ממש נפלא מה שהארת, עכשיו אתה ממש מסכים שככל שיודעים את כל השיחות והסיפורים שהם מסביב לתורה אז כל הסיפור של התורה משתנה.

דוד: נכון מאוד, אבל אם כבר הגענו עד הלום, אז אולי תיתן לי איזה פרט מעניין שקשור לתורה ואינו כתוב בתורה במפורש.

מאיר: הזכרתי לעיל שמוהר"ת קושר בין הדפסת הספר ליקוטי מוהר"ן בשנת תקס"ח, לתורה ס"א שנאמרה בראש השנה של אותה שנה. הדפסת הספר ליקוטי מוהר"ן אינה דבר של מה בכך בכלל, ואם לומדים את כל התורה מתוך ידיעה כזו שעומדת בקצה המוח, שיש קשר בין הדפסת הספר ליקוטי מוהר"ן לתורה ס"א, יש המון דברים שמתקבלים אחרת לגמרי בעת הלימוד.

דוד: זה באמת נושא חשוב בתורה, כתיבת חידושים וספרים, הספר שנכתב למעלה במימים. ואתה צודק לגמרי. הצלחת ממש לשכנע אותי, ואני עכשיו הולך לקרוא את כל מה שכתב הפרפראות לחכמה על התורה...

הוא זה מחשיבותה של תורה ס"א כצוואה לדורות!

דוד: איפוא זה מובא העניין של הצוואה?

מאיר: אם אתה רוצה רקע טוב לכל העניין, תקרא את ה'פרפראות לחכמה' על התורה, חוץ מהחידושים שאת זה תלמד בהמשך, יש שם סיפור נפלא עם המון פרטים, והרבה קשרים בין כל פרטי התורה למה שאירע באותו הזמן, כולל ההדפסה של הליקוטי מוהר"ן וכל העניין למה בתורה הזאת יש 'צוואה' של רבינו שבבילנו לאחר הסתלקותו.

דוד: אגב השיחה, אני רואה שאתה נותן משמעות גדולה לכל השיחות והסיפורים שמסביב לתורה, כחלק מההליכה והלימוד בעיניו של התורה, אני ממש לא מבין עד הסוף את ההתלהבות שלך, אתה יכול להכניס אותי לתוך העניין?

מאיר: אתה זוכר את תורה כ"ב?

דוד: כן, הלכנו איתה פעם, אבל מה זה קשור?

מאיר: האם אתה זוכר שיש שם נושא שלם שיש בכל מצווה בתורה את המצווה בעצמה, ויש את הדיבורים שסביבות המצווה?

דוד: כן, רבינו מאריך שיש סודות שמתגלים דווקא באותם דיבורים שהם לא ציווי המצווה בעצמה, אותם דיבורים שהם נאמרו מסביב לאותה מצווה, רבינו מביא לדוגמה את הפסוק 'דבר ה' אל משה לאמר', אבל באמת זה נכון גם לכל הפסוקים שהם לא הציווי בעצמו עם פרטי המצווה, אלא הם 'מסביב'...

מאיר: אז יש בחינה שגם בספרי רבינו זה אותו דבר.

דוד: הבנתי ולא הבנתי. אם היית אומר לי שבכל תורה יש את העצות ואת ההוראות המעשיות, וגם יש מסביב לאותם הוראות הרבה דיבורים שהם סביבות אותם הוראות, אני מבין שגם בזה יש השגות עצומות, למרות שזה גם חידוש מופלג ביותר, לומר שמה שרבינו אומר בתורה כ"ב על התורה שה' נתן למשה רבינו זה נכון גם על ליקוטי מוהר"ן, אבל אתה הלכת הרבה הרבה יותר רחוק...

מאיר: באמת הייתי צריך להקדים ולומר "לולא דמסתפינא", אני לא בא ואומר את זה באופן מוחלט וברור, אבל אם זה

מאיר: מה שלומך דוד, איך היה חג הפסח, כבר הרבה זמן שלא שמעתי ממך

דוד: היה עמוס וגם נפלא, באמת לא הספקתי בתוך כל הטרדות לשוחח איתך כראוי, אבל הנה אנחנו כאן. ולשאלתך, אני חייב לספר לך שהיה לי חג ממש נפלא בצילם של תורות כ"ג כ"ד, יחד עם הלכות פסח והלכות פריה ורביה, המלאים חידושים נפלאים על הגאולה מגלות מצרים.

מאיר: ואתה כבר מוכן להתניע בהתחדשות לקראת התורה הבאה?

דוד: האמת שממש כן, יום אחרי פסח, כבר התחלתי לעבור בבקיאות על התורה החדשה, כי התעדכנתי דרך ההודעות בקו הטלפון שמתחילים תורה ס"א.

מאיר: גם אני התחלתי, והאמת שאני מאוד אוהב את התורה הזאת, כל פעם שלמדתי אותה בעמוד היומי בבקיאות, אמרתי לעצמי, מתי כבר 'לטייל' ילכו איתה? והנה זה קרה...

דוד: יורשה לי לשאול את מעלתו הרמה, למה אתה כל כך אוהב את ה'תורה' הזאת?

מאיר: יש שתי תורות שמוגדרות בספרי רבינו כצוואה של רבינו. התורה האחרונה תורה ח' ח"ב, שהיא אמנם יותר ידועה ומפורסמת כתורה שיש בה צוואה לאנשי שלומינו בחיפוש רוח הצדיק. אבל לא כולם יודעים ומכירים שתורה ס"א זה הגירסה הראשונה של הצוואה...

דוד: להבדיל מיליוני הבדלות, אתה בא לומר שרבינו כתב צוואה, ואז אחר כך הוא שינה את הצוואה, ואז יש דיון מה הצוואה האמיתית?

מאיר: ח"ו, אצל רבינו שתי התורות הם 'צוואה', שתייהן הארה אלוקית והמשכה נשגבה שאין לנו כלל השגה בה, כשרבינו גילה את התורה הזאת - תורה ס"א, זה היה בתחילת החולאת שחלה בה, ורבינו היה בטוח שהוא עומד להסתלק, אחר כך הוא המשיך לחיות ולתת לנו מתנות אינסופיות עוד שלוש שנים בנס, כמו שמוהר"ת כותב, שזכינו באותם שנים לאוצרות שאף אחד לא יכול לשער, אבל בסוף זו הייתה תקופה ניסית שאחריה התגלתה עוד צוואה, ואף על פי כן זה לא גורע בכי

לבנה בחידושה

ליקוטי הלכות כאספקלריא המאירה

סוד העיבור - החיבור בין הרב לתלמיד

בתורה זו ישנה הבנה חדשה לחשיבות העצומה שיש במדור זה שבו אנו עוסקים בבירור מקחו של התלמיד בה"א הידיעה. הלימוד וההתבוננות בעומק הספר ליקוטי הלכות ובכל חיבוריו של מוהר"ת זיע"א, מקבל משנה תוקף בתורה זו.

הרב מטשעהרין קובע בדבריו שתורה זו היא כעין סמיכה שרבינו סמך את תלמידו מוהר"ת לתלמידו ממשך דרכו שכל השפעת אור תורתו וחוכמתו עם כל הסודות הנוראים העוברים לאלו הראויים וההגונים באמת.

"ונהג במאמר זה אות ב' מבואר שם מענין ידי הסמיכה וידי הכתיבה, ושעל ידי הסמיכה לרבי הגון שהנהגתו בבחינת משפטי אמת על ידי שיש לו אמונת חכמים בשלימות, אזי על ידי הסמיכה שאז מקבל חכמתו מבחינת יד ה' בבחינת ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו, אזי מביא הארה וכה בכתב ידינו וכו' ולפי עניות דעתי רימז גם בזה סמיכה להר"ר נתן ז"ל, כאשר

כבר רמזנו למעלה קצת...

וזה בעצמו כל ענין החיבורים הקדושים שחיבר הר"ר נתן ז"ל שהם ספרי ליקוטי הלכות שהתחיל לחברם בחיים חיותו של רבינו ז"ל ובפקודתו ז"ל, אשר כל יסוד ענינם הוא רק על קוטב זה להוציא מכל הלימודים שהאדם לומד משפטי אמת והנהגות ישירות הן מהלכות בשר בחלב ותערובות וכו', והן מהלכות טוען ונטען, וגביית חוב ופקדון, ושומרים, וכל כיוצא בזה, וכמובא גם בהקדמה של ספר ליקוטי הלכות וחכם כזה בוודאי ראוי לסמיכה!

אסור לנו להתבלבל. גם כאשר לומדים ומחדשים בתורתו הקדושה, עדיין עלינו לדעת שביאוריו של מוהר"ת אינם רק לשעה ולדורו, דברי מוהר"ת נצחיים לדורות בדיוק כמו דברי רבינו הקדוש. כל מציאותו של מוהר"ת הייתה כל כך בטלה ומבוטלת לרבינו הקדוש, כך שדבריו הם דברי רבינו הקדוש ממש, וכמו שמרומז בתורה זו בענין סוד העיבור.

הידושיא רבא

עדכונים וחדשות מבית 'מחברים'

מתחדשים לחפש את הצדיק - תורה ס"א

המטיילים בתורת הנחל הנובע, אינם עוצרים לרגע מהחיפוש והחתיירה לגלות את אור הצדיק בתורתיו הקדושים. ועם תחילת זמן קיץ תשפ"ה, מתחילים ללמוד את **תורה ס"א - חדי רבי שמעון**.

תורה ס"א, הינה אחת מן התורות היסודיות ביותר לכלל העצות של רבינו. והיא מגלה טפח מהתיקונים הנוראים שנעשים בראש השנה בקיבוץ הקדוש אצל הצדיק. עד כדי כך ששר התורה הרב מטשעהרין, כינה את התורה בשם: **"הצוואה של רבינו"!!**

ומכאן יוצאת הזמנה, לכלל אנ"ש שעדיין לא זכו להימנות על ההולכים עם תורה, בואו וחי. טעמו כי טוב סחרה, **מי האיש החפץ לחיות חיים טובים** - יבוא ויטול.

בימים אלו עמלים במחלקת ההוצאה לאור והלוגיסטיקה של 'לטייל בתורתו', על הפקת מגוון חוברות וחומרי עזר עבור הלומדים. החוברות יופצו בכלל בתי הכנסת של אנ"ש ברחבי ארץ הקודש.

לשאלת רבים האם פרויקט 'לחדש בתורתו' ימשיך בתורה ס"א, וכן תוצאות הזכיות בפרויקט 'לחדש בתורתו' בתורה ב', כל הפרטים יתפרסמו אי"ה בגליון הבא.

אנן בחביבותא תליא - ליל שישי בבני ברק

התחדשות בבני ברק, עם סדר מיוחד בליל שישי, הכולל את קבוצות הלימוד של 'לטייל בתורתו' שבהיכלי הישיבות הקדושות. בחורי ישיבת 'ברסלב' בבני ברק, לצד בחורי ישיבת 'טל תורה', ועוד.

כהכנה לשבת קודש מתקבצים כל הנפשות ללמוד יחד את התורה הזמנית, מתנתקים מהוויות העולם, ושוקעים לשעה בתוך פניו שכלו ונשמתו של הצדיק הנמצאים בספרו הקדוש. לרווחת הלומדים מוגש במקום כיבוד קל.

בני הנעורים מתחברים לתורה הזמנית

קבוצת לימוד חדשה הוקמה עם תחילת הלימוד בתורה ס"א, בישיבה קטנה 'מוהר"ן' בבני ברק. שעליה נמנים הבחורים המתמייגעים לחפש ולדרוש את ה', בתוך תורת הצדיק. מדי שבוע נמסר שיעור ע"י ראש החבורה הר"מ הר"ר ר' נהוראי צארום שליט"א.

שם: הרב נחמן נתן טייכנר

גיל: 35

מקום מגורים: צפת

עיסוק: כולל הוראה 'ברסלב-נחל נובע'

תורה בעיון - נקיית בחבורה

נולדתי בבית ברסלבי מובהק, לאבי מורי המשפיע הרה"ח ר' שמעון טייכנר שליט"א. למדתי בישיבת ברסלב בבני ברק, ולאחר נישואי התגוררתי בעיה"ק ירושלים. שם הכרתי לראשונה את המושג 'ללכת עם תורה' בכולל חצות של הרה"ח ר' אפרים נחמן אנשין שליט"א.

אחר כך גרתי תקופה מסוימת בביתר עילית, וגם שם זכיתי ללכת עם תורה ב'כולל חצות', וכשעברתי לצפת המשכתי ללכת עם תורה בכוחות עצמי.

אבל המהפך האמיתי, החל אצלי לפני למעלה משנה, כאשר נפתחה שלוחה של 'לטייל בתורתו' בכולל ברסלב צפת בקהילת 'נחל נובע', עם תחילת ההליכה עם תורה נ"ו.

מאז שהצטרפתי למעגל של 'לטייל בתורתו' גיליתי פשוט עולם אחר. אי אפשר לתאר ואי אפשר לשער, זה להכיר את התורה מחדש ממש.

קודם כל התורה עצמה יוצאת בפאר והדר, לא כמו פעם שהיה צריך לחפש את התורה בליקוטי מוהר"ן, אחר כך לחפש בליקוטי הלכות, ולבדוק בליקוטי תפילות. כאן, מקבלים חוברות כל כך מושקעת, עם כותרות מסודרות, עם חיזוקים, עיונים, שאלות, ויש גם מתן שכרה בצידה. זה רק הבסיס.

אבל בעיקר מה שחיוק אותי זה החבורה שהולכת ביחד, עצם הדבר שהולכים יחד בחבורה עם תורה, כולם מעיינים, כל אחד מספר מה שהוא מרגיש וחושב. נחשפים פה עולמות חדשים ממש, טעם חדש בתורה של רבינו.

מי שלומד שולחן ערוך לבד, בתוך סדריו הקבועים, אך לומד שולחן ערוך גם במתכונת של 'כולל הלכה', יודע היטב שאי אפשר להשוות בין שתי צורות הלימוד, ממש שמים וארץ.

כך אותו דבר ואולי אפילו יותר, יש הבדל בין מי שמנסה ללכת לבד עם תורה, לבין מי שהולך יחד עם כל החבורה. זה משהו אחר לגמרי שכולם מקבלים דין מן דין.

אבא מתפעל כל פעם מחדש

התגובות שאני שומע כל כך נלהבות, עד שאנשים לא מבינים איך יתכן שעד היום לא היה 'לטייל בתורתו' בעולם. פגשתי יהודים מבוגרים חסידי ברסלב, שכבר הולכים עשרות שנים עם תורות, וכבר הלכו גם כמה שנים עם התורות של 'לטייל' הולכים איתם עכשיו, והיהודים האלו אמרו לי, "דבר כזה כמו 'לטייל בתורתו', זה לא היה מעולם. אפילו שכבר שנים הלכנו עם התורות האלו, אבל אחרי 'לטייל' הגענו לעומקים חדשים לגמרי, עולם חדש ממש...".

שמעתי גם כמה פעמים מאבי מורי הרה"ח ר' שמעון

ללכת עם תורה זה כמו לגור באומן

יש אנשים שפוגשים את רבינו פעם בשנה, יש כאלו שפוגשים את רבינו פעם ביום, הריני מקשר, תיקון הכללי... אבל כשהולכים עם תורה, המוח תפוס עשרים וארבע שעות עם רבינו. זה ממש התקרבות מחדש לרבינו, אתה נמצא כל היום בהיכל של רבינו.

זה כביכול כמו מי שזוכה לגור באומן, הוא נמצא כל הזמן עם רבינו. כך מי שהולך עם תורה, הוא חי כל היום עם רבינו. רבינו נמצא איתך בכל דבר, התפילה מקבלת טעם של רבינו, האכילה מקבלת טעם של רבינו... אתה הולך ברחוב, אתה עם רבינו...

עומק חדש, לב חדש, מוח חדש

כשלומדים באופן כזה זה משפיע ומשנה את כל היום, טעם חדש בחיים. קודם כל העומקים והתובנות שמגיעים בתורה בעצמה, כי הלימוד בעיון הוא למצוא את מה שכתוב בין השורות, לגלות את ההתחזקות. כשפותחים אחר כך ליקוטי הלכות, האותיות מאירים מחדש, לא רק בעומק עיוני, אלא בעומק של הנפש.

ויתרה מזו. העיון בליקוטי מוהר"ן, זה לא העומקים והחיידושים, פלפול לשם פלפול, אלא עיקר הלימוד בעיון הוא כדי לשנות לגמרי את האדם, הוא מתחיל לחשוב אחרת, לחיות אחרת, כל המוח משתנה, כל הלב משתנה, ההתבודדות היא אחרת לגמרי.

כל ההליכה עם תורה - בשביל הרגעים של הקטנות

בכל התמודדות שיש בחיים, ההליכה עם התורה משנה לגמרי את ההסתכלות. בקיץ הקודם הלכנו עם תורה נ"ו, ויש בחיים כל מיני התמודדויות, ובכל פעם נזכרתי 'מי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות'. כל מה שאתה הולך עם תורה - זה בשביל הרגע הזה של החולשה, שתוכל להתמודד ולהתחזק, למצוא את ה' מתוך המצב הזה.

בחורף כשהלכנו עם תורה ב', באותה תקופה עברתי דירה. כשעוברים דירה יש הרבה רגעים של מוחין דקטנות, רצית כך וכך - ובפועל הכל קורה להיפך, הן בגשמי והן ברוחני. והתורה נתנה לי כלים לקבל את הכל באופן אחר, הסתכלות אחרת לגמרי, להתחזק עם בצר הרחבת לי, להודות לה' על כל דבר.

יש את התקופה הראשונה בהליכה עם תורה, שאז קצת מעורפל ולא מאיר. וכשאדם הולך לבד עם תורה, ולא מאיר לו, הוא עובר לתורה אחרת, ואחרי כמה ימים כשלא מאיר עובר שוב לתורה אחרת. אבל בזכות לטייל בתורתו אתה נשאר בקביעות בתורה אחת, ובפרט שיש את החבורה שכולם ביחד מגלים דברים נפלאים, זה נותן כח להיות קשור לנצח לתורה של רבינו.

זה כביכול כמו מי שזוכה לגור באומן, הוא נמצא כל הזמן עם רבינו

היכוננו!
המדור החדש
של העלון בדרך -
חידה על התורה